

ת"פ 44956/10/17 - מדינת ישראל נגד יורי צ'אפ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 44956-10-17 מדינת ישראל נ' צ'אפ

03 פברואר 2020

לפני כבוד השופט עמית מיכלס
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

יורי צ'אפ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מור מלכה עו"ד ליאת שפיר

ב"כ הנאשם עו"ד אסף גונן

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

יש להעריך עד מאוד את מאמציו של ב"כ הנאשם לנסות ולנתב את עניינו של הנאשם לפסים שיקומיים.

עם זאת, ובשים לב לניסיונות השיקום שנעשו בתיק זה, שלמרבה הצער לא נשאו פרי, אינני נעתר לבקשה לדחיית הדיון פעם נוספת והטיעונים לעונש ישמעו עתה.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תש"פ, 03/02/2020 במעמד הנוכחים.

ב"כ המאשימה:

לפני שאטען לעונש אבקש מבית המשפט בת"פ 51658-02-18 ישנה טעות בחלק הכללי באשר לשנה שבה ניתנה הוראה חוקית זה ה - 15.6.2016, כתוב בטעות 2017.

החלטה

מורה על תיקון כתב האישום כמבוקש.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תש"פ, 03/02/2020 במעמד הנוכחים.

ב"כ המאשימה טוענת לעונש:

ביום 25.2.2019 הנאשם הודה והורשע בשלושה כתבי אישום, בת"פ 51658-02-18 ממאי 2017 הנאשם הורשע בהפרת הוראה חוקית, בדמות מעצר בית וכן בהחזקת נכס החשוד כגנוב מסוג אייפון 6. בת"פ 44956-10-17 אנחנו מדברים על מאי 2017, זה יום אחרי התיק שהזכרתי, הנאשם ניפץ חלון קדמי ברכב, לאחר מכן נכנס לרכב ופיזר את תכולת תא הכפפות ומשענת היד מחוץ לרכב, בגין כתב האישום הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לרכב וחבלה במזיד ברכב. ת"פ 35439-02-19 עבירות מדצמבר 2018, שם הנאשם גנב אופניים חשמליים.

בכל הנוגע לערכים המוגנים, אני לא ארחיב, רק אגיד שיש פה פגיעה בקניינו של הזולת.

בכל הנוגע לנסיבות שקשורות בביצוע עבירות, אנחנו מדברים על פגיעה בקניינו של הזולת כפי שאמרתי, נזק כלכלי, פגיעה בכיסם של הקורבנות, מדברים על 3 קורבנות שונים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, כמו כן ניתן לראות זלזול בהחלטות בית המשפט, באחד מכתבי האישום הנאשם ביצע את העבירות תוך הפרה של הוראה חוקית, זאת אומרת גם החלטות של בית המשפט לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות, בנוסף אנו רואים פה רכיב של תעוזה באשר לכך כי אחד התיקים התבצע ביום ה - 9.5.2017, באותו יום הנאשם נחקר במשטרה ואילו יום אחרי, הוא מוצא לעצמו לפתוח תיק נוסף, זה התיק שהורשע הנאשם בפריצה לרכב וחבלה במזיד לרכב.

בנוגע למתחמים שאנחנו נטען, קודם כל אני אבקש להגיש פסיקה - פסק דין אחד זה רע"פ 3911/10 שם דובר על עבירה של גניבת שני זוגות אופניים, בית המשפט הטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר על תנאי, כך שהנאשם ירצה 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו וכך גם בקשת רשות ערעור. בנוסף אפנה לפסק דין של מותב נכבד זה מהעת האחרונה 22.12.2019 - ת"פ 2805-10-17 אולג קנטרוביץ', שם דובר על 3 כתבי

אישום שמייחסים לנאשם גניבה באמת בנסיבות הכי קלות שיש, גניבה של בקבוקי אלכוהול בסכומים מאוד מאוד קטנים וערעורו של הנאשם תלוי ועומד.

בכל הנוגע למתחמים שאליהם אנחנו נעתור, בנוגע לת"פ 35439-02-19 גניבת אופניים חשמליים, בין 2 חודשי מאסר ועד 8 חודשים. בכל הנוגע לת"פ 51658-02-18 נעתור למתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשים, ובכל הנוגע לת"פ 44956-10-17 נעתור למתחם הנע בין 6 חודשים ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות, בתיק הזה מיהות העושה הוא הנתון המכריע פה, אנחנו צריכים לבדוק מי הנאשם שעומד מול בית המשפט, אנחנו מדברים על נאשם יליד 1984, בסך הכל בן 35, אולם כבר צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות ועוד רישום קודם ללא הרשעה, אנו מדברים על עבירות בעיקר בתחום הרכוש וכן עבירות בתחום הסמים והאלימות, אם אנחנו נחבר את העבירות אז לחובתו של הנאשם 19 עבירות של גניבה, לרבות ניסיון גניבה, גניבת רכב, גניבת כרטיס חיוב, הנאשם ריצה במהלך חייו מאסרים ממושכים בני שנה, שנתיים וחצי, 22 חודשים, 20 חודשים ועוד - מגישה ר"פ - מסומן ת/1, כמו כן לחובתו של הנאשם 3 מאסרים מותנים מכתבי אישום שונים, שהינם ברי הפעלה בגין התיקים הללו. מאסר על תנאי אחד הינו מת"פ 5046-07-13 מאסר על תנאי בן 8 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג פשע, הוא בא הפעלה בתיק שלנו בגין עבירה שבה הנאשם הורשע שהיא חבלה במזיד ברכב. בנוסף, מאסר על תנאי מת"פ 3430-06-17 מע"ת בן שלושה חודשים מופעל בגין עבירת גניבה מדצמבר 2018, וכן, ת"פ 55822-06-18 מאסר על תנאי בן שלושה חודשים גם הוא מופעל בגין עבירת גניבה בדצמבר 2018, מאותו גזר דין יש לנו גם התחייבות ברת הפעלה בת 5,000 ₪ מגישה את כל ההעתקים של המאסרים המותנים ושל התחייבות - ההתחייבות מסומנת ת/2.

הנתון המכריע לחומרא זה הרציונליזם של הנאשם, הנאשם חוזר ומבצע עבירות רכוש פעם אחר פעם למשך שנים, אורח חייו נסוב סביב עבירות הגניבה, מדברים על נאשם בעל כישלון הרתעה ולכן נעתור ונבקש מבית המשפט להציב לו גבול ברור מאוד, מסר של עד כאן. גיליון הרשעות קודמות של הנאשם צריך להנחות אותנו בקביעת עונשו של הנאשם, אם אנחנו שואלים עצמנו למה יש לנו שני כתבי אישום משנת 2017 ואז הפסקה של שנה וחצי ואז כתב אישום נוסף בדצמבר 2018, אני אגיד לבית המשפט, שההפסקה הזאת היא רק כי הנאשם היה שפוט באותה תקופה. בהפסקה הנאשם היה שפוט במסגרת תיק אחר, כמו כן אנחנו למדים כי הנאשם לא מורתע מההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, בזמן שהוא מנהל הליכים משפטיים בשני התיקים משנת 2017 הוא מצא לעצמו לפתוח תיק נוסף, כתב אישום שהוגש בדצמבר 2018 וזאת מספר חודשים אחרי שהוא שוחרר ממאסרו האחרון.

בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים, בכל הנוגע לתסקיר הראשון שירות המבחן מתאר את מצבו הרפואי שהוא לא טוב, מסוקר את כל הניסיונות של הנאשם להשתלב במרכזי גמילה כבר מגיל 14 עורך ניסיונות, אולם, הנאשם מתקשה להתמיד, הוא פונה מיוזמתו לקבלת טיפול במסגרת קהילת "מלכישוע" אבל חמישה חודשים אחרי, כבר עוזב את הקהילה על רקע חזרתו לצורך סמים. כמו כן, הנאשם היה במסגרת טיפולית. לאחר מכן, הוא עבר להמשך טיפול בהוסטל שיקומי "טיפול אביבים" ארבעה ימים אחרי שעבר להוסטל הוא יוצא מהקהילה לצורך ביקורת, אבל אז הוא כבר לא חוזר לקהילה. שירות המבחן התרשם מדבריו של הנאשם עצמו כי הוא שוב פעם התפתה, שוב פעם חוזר לשימוש בסמים. עם זאת, הוא ממשיך לבטא נכונות בפני שירות המבחן להשתלב בטיפול. בתסקיר הראשון שירות המבחן סבור כי יש צורך בטיפול אינטנסיבי מאוד טיפול ממושך בקהילה סגורה, שירות המבחן ספקני באשר ליכולתו להתגייס לטיפול אבל הוא אומר אנחנו רואים לעצמנו חובה לערוך ניסיון טיפולי נוסף בעניינו, ומה שזה אומר שעדיין למרות הכל שירות המבחן לוקח על עצמו חובה לתת לו הזדמנות נוספת. לאור זאת, התבקשה דחייה. גם בתסקירו השני עולה כי בחודש אוגוסט 2019 הנאשם הפסיק מיוזמתו את הטיפול במרפאת "צור אביב". עם זאת, הוא משתלב

בטיפול עצמאי בהוסטל "חזרה לחיים" אבל שירות המבחן אומר זוהי מסגרת פרטית, היא לא מפוקחת על-ידי שירות המבחן אנחנו לא מקבלים אינפורמציה מהם, הם לא באים בהמלצה טיפולית תוך שאומרים שהנאשם לא מקיים קשר יציב עימם אבל גם כאן עוד פעם הם מבקשים דחייה. שירות המבחן לא נותן לעצמו לוותר על הנאשם הזה. ועם בקשת הדחייה של שירות המבחן, כך גם המאשימה מסכימה וכך גם בית המשפט, מפנה אותו שוב פעם לשירות המבחן, בתסקירו העדכני שהגיע עכשיו עולה כי במהלך תקופת הדחייה נמסר כי עזב את הטיפול בהוסטל, גם פה עוד פעם מספר קצר של חודשים והוא עוזב את הטיפול. שירות המבחן מדבר על רמת סיכון להישנות עבירות והוא אומר רק טיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה יוכל אולי לאיין את רמת הסיכון אבל הנאשם מתנגד. נקבעה פגישה עם הנאשם אבל הנאשם לא הגיע, ניתק קשר עם שירות המבחן. מתסקירי שירות המבחן עולה לנו כי אומנם שירות המבחן היה משך 9 חודשים בתמונה, אבל אנחנו לא מדברים על קשר רציף, הנאשם עוזב את המסגרות הטיפוליות פעם אחר פעם, הנאשם משתמש בסמים לא מעוניין בקהילה סגורה, מנתק קשר עם שירות המבחן, שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי התמכרות מושרשים. אי אפשר להגיד שתסקירי שירות המבחן לא מעלים תמונה עצובה באשר לנאשם, אומנם לנאשם מצב רפואי קשה, כמו כן התמכרות לסמים ואלכוהול, ניסיונות גמילה שכשלו, שירות המבחן התרשם כי הסנקציות העונשיות שהוטלו לא הביאו לשינוי במצבו, הנאשם גם מנסה לעשות ניסיונות לשנות את מצבו אבל ההלכה למעשה אנחנו רואים כי הנאשם לא מצליח להיגמל ויותר מכך, מילא לא מצליח להיגמל, אבל הוא ממשיך להסתבך ולפתוח תיקים.

כפי שאמרתי, ניתנו לנאשם הרבה מאוד הזדמנויות, גם משירות המבחן, גם על-ידי המאשימה, גם על-ידי בית המשפט, שירות המבחן לא רצה לוותר על הנאשם, ראה חובה מצידו לערוך ניסיון טיפולי פעם אחר פעם.

הנאשם לא מוכן להירתם לקהילה סגורה, משכך, אנחנו למדים כי הנתון המכריע בתיק הזה הינו השיקול המניעתי, להרחיק אותו מהחברה, הוא לא מפסיק לשלוח יד לרכושו של הזולת. בסופו של יום, אנחנו נבקש להטיל על הנאשם מאסר ברף העליון של כל מתחם, כמו כן, הפעלת המאסרים המותנים במצטבר, נבקש להטיל על הנאשם לא פחות מ- 26 חודשי מאסר, כולל הפעלת המאסרים המותנים, כמו כן נבקש להטיל מאסרים מותנים משמעותיים, הפעלת ההתחייבות שהוגשה בסך 5,000 ₪, קנס ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טוען לעונש:

ישבתי בשקט, הקשבתי בקשב רב לדבריה של חברתי, אני אבקש רק דבר אחד. זה האיש, זה האיש ככה הוא נראה. אני עוקב אחרי הפסיקות של מותב זה במשך זמן רב, אני חושב שאם יש איזה מוטיב שמאפיין בלי קשר למבחן התוצאה, זה המון היגיון בריא, אני סבור שזה בדיוק המקום שבית המשפט צריך להיות "טיפה" יותר גדול מהסיטואציה ואני אסביר.

נכון, מדובר באדם בן 35 שעלה לארץ מרוסיה לבד, בלי משפחה, אני רוצה שבית המשפט ידמיון את הסיטואציה, הילד הזה, מגיל 10 מכור לסמים, מסתובב ברחוב, כפי שחברתי אמרה, מגיל 14 כלומר לפני כמעט 20 שנה היה ניסיון הגמילה הראשון שלו, כבר שם הוא כשל, כמובן שהאדם הסביר שנמצא בארץ זרה לבד ונופל לסם אם אין לו מערכת תומכת, מערכת משפחתית, חיבוק חם, משהו, מישהו שיעזור לו לקום על הרגליים אז בוודאי שהגמילות קשות שבעתיים. לצערנו, האדם הזה לא רק שהמשיך בסמים ונפל אליהם, אלא גם חלה באיידס ולאחר מכן נדבק במחלת כבד קשה מאוד, כל הדברים מוסמכים ואין עליהם מחלוקת, מדובר באדם שמה אנחנו מצפים ממנו כחברה, האם אנחנו מצפים ממנו שיצליח לגייס את הכוחות הנפשיים ויצליח להתמיד בטיפולים, אני לא יודע את התשובה, אני רק חושב שאנחנו כן צריכים לגלות לפחות הבנה עמוקה ואמפתיה לאיש ולנסיבותיו האישיות הספציפיות המיוחדות. נכון, הוא נכשל, הוא נכשל מול שירות המבחן, הוא נכשל בניסיון חזור ובשוב להיכנס לגמילות, הוא לא מצליח, לא כי הוא מזלזל בבית

המשפט, לא כי הוא מזלזל בחוק, לא כי הוא מזלזל בטענה כזאת או אחר, הוא לא מסוגל. זה כל כך עצוב. חברתי מדברת על אדם רצידיביסט נכון, גם פה, דווקא ופה אני מבקש להיות מדויק, דווקא "לכאורה" הרצידיביזם הזה וסוג העבירות שהוא הורשע בהם במהלך השנים רק מעצים את המסכנות שלו, זה לא עברייני זה נרקומן שמסתובב ברחוב ושובר חלון של שבר, גונב אופניים והכל בשביל להשיג מנה. המעגל סמים הזה לא נגמר ואז שוב פעם עולה השאלה מה אנחנו מצפים, אין לי רבע טענה לחברתי ויותר מזה, אין לי רבע טענה לבית המשפט כי בית המשפט נתן מספר הזדמנויות, אין לי טענות, אכן יורי קיבל הזדמנויות, אבל יורי לא ניצל אותן שוב לא כי לא רצה הוא פשוט לא היה מסוגל. עכשיו אני אדבר משפטית, אני חולק על חברתי בטיעון לגבי המתחמים, ולגבי הנסיבות ובוודאי לגבי התוצאה הסופית שחברתי מבקשת להטיל עליו. ראשית לגבי המתחמים, המתחמים בעבירות האלה נעים ב - 99% מהם מתחילים ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי עבודות שירות, גם בגניבות אופניים, בוודאי בפריצה לרכב שבירת חלון וגם בגניבה של אייפון כזה או אחר, אני לא מקל בזה ראש זה עבירות מכוערות אבל אלה המתחמים. בוודאי שכאשר מתייחסים לנסיבות ביצוע עבירות, כאשר מדובר בנרקומן חולה איידס שנעדר תמיכה ולא מצליח להיגמל הנסיבות לא לחומרא, אלא נהפוך הוא בעיניי הן לקולא ולא כי אני סנגור אלא כי אני אזרח, מנסה להסתכל על הסיטואציה.

נכון, יש לו תנאי. התנאים הם לא חבי הפעלה, אלא ברי הפעלה. אני חוזר שוב לעניין נסיבות ביצוע עבירה, נניח שחברתי טענה שמדובר באירועים נפרדים, תיקים שונים, זמנים שונים, אני לא יכול לחלוק על כך ברמה הטכנית אני כן חולק על כך שמדובר באירועים נפרדים כי כאשר חושבים על מהות העבירות ועל הסיטואציה שבה הם נעשו והנסיבות שבהם נעברו, אזי כן מדובר באירוע אחד שבוודאי כאשר בית המשפט יגזור את דינו, אבקש מבית המשפט להתייחס לשלושת התיקים כאירוע אחד מתגלגל, שוב פעם בהתאם לסוג העבירות ולנסיבות ביצוען. אני סבור שניתן לחפוף את התנאים בוודאי כאשר מדובר באדם עם נסיבות ספציפיות, אני חוזר שוב, בסופו של יום הוא הגיע לפה מסומם כנראה, אני אומר את זה, אנחנו רואים איך הוא נראה, שבור, מוכה, אפילו אם אגיד .. חסר תקווה.

אני אומר ברמה האישית, התיק הזה לכאורה הוא תיק בטיפול של סנגוריה ציבורית, הבן אדם פנה אליי כעו"ד פרטי, אני חושב שגם אנחנו כעורכי דין פרטיים, כאזרחיים שמקרה אלינו מקרה כה קשה אזי לא יקרה שוב דבר אם נעשה את הדברים פרו בוו בהתנדבות, אני לא בא לחלק לעצמי מחמאות אלא רוצה לומר לבית המשפט כמה אני לקחתי את המקרה הזה באופן אישי וכמה רציתי להצליח ולראות את יורי משתקם. הדבר היחיד שאני מבקש מבית המשפט, הוא באמת להסתכל על הסיטואציה והתמונה הכוללת, בוודאי שלא להחמיר אתו, אני סבור שבשורה התחתונה, עוד פעם אומר במאסר מוסגר הלוואי והייתי יכול לבקש לשלוח אותו לממונה הרי יש לנו אפשרות של 9 חודשי עבודות שירות, אני לא יודע אם אדם כזה עם המחלות שיש לו יוכל להתקבל לעבודות שירות, אני לא רוצה לגזול את זמנו של בית המשפט כי בית המשפט רואה אותו ומתרשם בצורה בלתי אמצעית. הדבר היחיד שאבקש זה לראות את האיש, לראות את מצבו, לקבוע שמדובר באירוע אחד מתמשך של שלושת התיקים ולמעשה להסתפק במאסר קצר ביותר של מספר חודשים כאשר למעשה בית המשפט ייקח תנאי אחר ולמעשה ייקח את כל שלושת התיקים ויחפוף את התנאים ויתן לו רק על תנאי אחד. אבקש להסתפק בשישה חודשי מאסר בפועל, אני אומר את זה בלב כבד, בלב כבד, אני סבור שהטיעון של המאשימה הוא טיעון "פרעי" שלא מתחשב, שלא מתייחס לתמונה הכוללת של האיש ופנייתי האחרונה היא לבית המשפט זה פשוט לראות אותו.

הערת בית המשפט:

הנאשם רדום לאורך כל הטיעונים לעונש. ב"כ הנאשם מנסה להעירו על-מנת לתת לו את הזכות לטעון טרם מתן גזר הדין.

הנאשם התעורר, נעמד על רגליו, מתיישב ולא מצליח להוציא מילה מפיו.

עמוד 5

הנאשם:

אני הייתי רוצה לבקש אפשרות ללכת למרכז גמילה. העבירות על רקע שימוש בסמים. כן מצטער.

גזר דין

הנאשם הורשע ביום 25.2.2019, על יסוד הודאתו, בעובדות כתבי האישום בעבירות של פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, גניבה, הפרת הוראה חוקית והחזקת נכס חשוד כגנוב.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 51658-02-18 החזיק הנאשם בטלפון נייד מסוג איפון 6, לגביו היה קיים חשד שהוא גנוב, נוסף על כך הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה על-ידי בית המשפט לפיה היה עליו לשהות במעצר בית. לאחר שהנאשם נחקר ושוחרר, הוא ביצע את העבירה המיוחסת לו בת"פ 44956-10-17, כאשר על פי עובדות כתב האישום בתיק זה, פרץ הנאשם בתאריך 10.5.2017 בשעה 02:15 לרכב שחנה ברחוב בעיר ראשון לציון בכך שניפץ את חלון הרכב, נכנס לרכב, הוציא ופיזר את תכולת תא הכפפות ומשענת היד. בכתב האישום בת"פ 35439-02-18 הורשע הנאשם בכך שבתאריך 6.12.2018 גנב אופניים חשמליים בעיר ראשון לציון.

מאז הודאתו של הנאשם בעובדות כתבי האישום, נדחו הטענות לעונש מעת לעת, על-מנת לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים של שירות המבחן אליהם אדרש בהמשך.

ניתן לומר כבר עתה, שהנאשם לא עמד בדרישות ולא הצליח להשתלב בהליך שיקומי.

בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, לעובדה שמדובר במספר קורבנות וכן ל"זלזול" בהחלטות בית המשפט, במובן זה שהנאשם ביצע את אחת העבירות תוך שהפר צו שיפוטי וכן, הפנתה לתעוזה של הנאשם שביצע את העבירה פרק זמן קצר ביותר לאחר שנחקר במסגרת תיק אחר.

לדברי המאשימה מתחם העונש בכל הנוגע לגניבת האופניים נע בין 8-2 חודשים, המתחם הנוגע לעבירה של הפרת הוראה חוקית, לעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשים ועבירה של פריצה לרכב 6 - 15 חודשים. בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנתה לכך שמדובר בנאשם כבן 35 שלחובתו עבר פלילי מכביד, כולל 7 הרשעות קודמות. עוד הפנתה לכך שהנאשם ביצע את המיוחס שעה שתלויים ועומדים נגדו 3 מאסרים מותנים. לדבריה, מדובר בנאשם שהינו רציוויסט, שיש להציב לו גבול ולהעביר לו מסר ברור של "עד כאן". עוד הפנתה ב"כ המאשימה לתסקירים השליליים שניתנו בעניינו של הנאשם, ולכך שחרף ניסיונות רבים שניתנו לו בעבר, הוא שב וביצע עבירות נוספות. בשל כל אלו ביקשה ב"כ המאשימה לטיל על הנאשם עונשים ברף העליון של כל מתחם, כך

שמאסרו של הנאשם יצטבר עד כדי לפחות 26 חודשי מאסר בפועל. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננים ולהפעיל התחייבות עליה חתם בעבר.

ב"כ הנאשם טען כל שאפשר לזכות הנאשם, יש לציין שבנסיבות קשות במיוחד. בתוך כך ביקש ב"כ הנאשם להסתכל על הסיטואציה הייחודית של הנאשם, שהינו כבן 35, שעלה מרוסיה לבד, כאשר מגיל 10 הוא מכור לסמים ומסתובב ברחוב. לדבריו, הנאשם כשל בהליכי השיקום לאורך השנים בהיעדר מערכת תומכת, כאשר בעקבות הימים, אף חלה באיידס כתוצאה מהזרקת סמים והוא סובל ממחלת כבד. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לקבל בהבנה את מעשיו, להביע אמפתיה לנאשם ולנסיבותיו המיוחדות שכן אין מדובר בעבריו, אלא בנרקומן שמבצע עבירות רכוש שאינן חמורות, זאת מתוך רצון להשיג כסף למנה הבאה. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם כולל לגבי כל העבירות, הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל קצר, כאשר לדבריו בנסיבות ביצוע העבירות על רקע התמכרותו של הנאשם, יש כדי לקבוע מתחם מקל ואין בהם כדי להוות נסיבה שיהיה בה כדי להחמיר במתחם העונשי.

בכל הנוגע למאסרים המותנים, ביקש לחפוף אותם זה לזה וכן לחפוף אותם לעונש המאסר שייגזר על הנאשם. בשל נסיבותיו הייחודיות של הנאשם, ביקש לגזור עליו עונש כולל של 6 חודשים.

בכל הנוגע לערכים המוגנים, אין חולק על כך שהנאשם פגע בערכים המוגנים שעניינם שמירה על קניינו של הזולת. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ניתן לומר שמדובר בעבירות רכוש ברף נמוך עד בינוני, כאשר העבירה החמורה ביותר היא הפריצה לרכב. מדובר בעבירות שבוצעו על רקע התמכרותו העמוקה של הנאשם לסמים, כאשר דומה שאין חולק על כך שהנאשם חסר עכבות ויעשה את כל הדרוש על-מנת להשיג את מנת הסם הבאה.

הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הוא הפגיעה הקונקרטיית ברכושו של כל אחד מהמתלוננים. הנאשם ביצע את העבירות לבדו, ללא שותפים, ללא תחכום מיוחד.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור שהמתחמים העונשיים שהוצגו על-ידי המאשימה, הינם, ככלל, המתחמים ההולמים. בכל הנוגע לעבירה של פריצה לרכב, סקרתי בהרחבה את הפסיקה הנוהגת במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 2 בת"פ 30065-03-18, אני סבור שבעניינו של הנאשם יש לקבוע מתחם דומה וזאת על אף שבאותו גזר דין היה מדובר בנאשם שביצע את העבירה בצוותא חדא עם נאשם אחר, כאשר הטעם לכך הוא העובדה שהנאשם ביצע את העבירה של פריצה לרכב על רקע השימוש בסמים, בניגוד לנאשם שנדון באותו הליך.

בכל הנוגע ליתר העבירות, קרי החזקת רכוש חשוד כגנוב, גניבה והפרת הוראה חוקית, נע מתחם העונש בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

אשר לעבירת הגניבה אציון, שככלל, מוטלים עונשי מאסר לעיתים נדירות. אולם, דומה שעניינו של הנאשם נופל בגדר מקרים אלו, זאת בשים לב לרקע לביצוע העבירה.

למותר לציין, שבשים לב לשוני בין העבירות ועל אף ששתיים מהעבירות בוצעו בהפרש של יום אחד, אין לקבוע מתחם אחד לגבי כלל העבירות. במאמר מוסגר אציין, ואף זאת ציינתי במספר רב של גזרי דין, אני סבור שאין משמעות רבה להחלטה זו, בשים לב לעובדה שככל שהיה נקבע מתחם אחד, הרי שעל בית המשפט היה לקבוע מתחם גבוה בהרבה מהמתחם שנקבע לגבי עבירת הפריצה לרכב, זאת בשים לב לנסיבות המחמירות בדמות הוספת אישומים נוספים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה, דומה שהנתון המרכזי עליו יש לתת את הדעת הוא התמכרותו העמוקה של הנאשם לסמים. נתון חשוב נוסף הוא עברו הפלילי המכביד של הנאשם.

הנאשם צבר לאורך השנים 7 הרשעות קודמות ותיק נוסף שהסתיים ללא הרשעה. מהרישום הפלילי של הנאשם ניתן לראות שהנאשם התחיל לבצע עבירות פליליות בשנת 1997, ומאז ועד היום לא חדל.

רובן המכריע של העבירות הן בתחום הרכוש, על פי רוב עבירות של גניבה (19 במספר). לצד זאת, הורשע הנאשם גם בעבירות חמורות יותר, כמו כניסה למגורים לצורך ביצוע עבירה (4 עבירות), פריצה לכלי רכב ושווד מזוין, וכן בעבירות סמים ועבירות נגד שוטרים.

הנאשם ריצה לאורך השנים עונשי מאסר רבים, מהם ממושכים. נוסף על כך ביצע הנאשם את העבירות שעה שתלויים ועומדים נגדו שלושה מאסרים מותנים וכן התחייבות ברת הפעלה. עוד ניתן ללמוד מרישום הפלילי של הנאשם שרגעי השקט היחידים מהנאשם הם אותן תקופות בהן הוא נתון במאסר, כאשר דוגמא בולטת לכך ניתן לראות במקרה שבפנינו, כאשר הנאשם ריצה עונש מאסר בפועל בין שני מועדי העבירות בגין הורשע במסגרת ההליך הנוכחי בין השנים 2017 - 2018.

במסגרת ההליך הנוכחי, נעשו ניסיונות רבים לאפשר לנאשם להשתקם, כאשר הליכים אלו מצטרפים לניסיונות נוספים שנעשו על ידי גורמי המקצוע בעבר. למרבה הצער, כוחותיו של הנאשם לא עמדו לו והוא לא השתלב בהליך שיקומי. נוכח מורכבות מצבו של הנאשם ועומק התמכרותו, מצאתי לתת לנאשם, לבקשתו, הזדמנויות נוספות, בפרט כאשר שירות המבחן האמון על שיקומו של הנאשם, לא הרים ידיים ולא אמר נואש. ואולם, למרבה הצער, בתסקיר השלישי והאחרון שהוגש בעניינו של הנאשם, ציין שירות המבחן שעל אף התרשמות מסיכון הנשקף במצבו של הנאשם והצורך בטיפול, הרי שהנאשם אינו פנוי לעריכת שינוי במצבו, אינו בשל לתהליך טיפולי משמעותי ובשל כך אין ביכולתו של שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית טיפולית בעניינו, זאת על אף רצון שהביע הנאשם להשתלב בהליכים אלו. עוד עולה מתסקירי שירות המבחן, שהנאשם פנה מיוזמתו בחודש ינואר 2019 ליחידת קלט של דרי רחוב, ובהמשך עבר לטיפול בהוסטל שיקומי טיפולי "אביבים" לטיפול בהתמכרויות ובדרי רחוב, שהינו גמול מסמים. ואולם, שירות המבחן הדגיש שהגמילה לה זקוק הנאשם היא גמילה אינטנסיבית, כאשר על הנאשם להשתלב בקהילה סגורה, לאורך זמן, זאת בשים לב לעומק ההתמכרות.

הנה כי כן, מדובר בנאשם המבצע עבירות על רקע התמכרות ארוכת שנים לסמים ולאילוהול, מהתסקיר עולה שלנאשם דפוסי עבריינות מושרשים. עם זאת, שעה שהנאשם אינו מצליח בניסיונות הגמילה, אני סבור שיש להגן על הציבור מפניו.

בשים לב לאמור, אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של כל אחד מהמתחמים שנקבעו.

בשים לב לעובדה שהנאשם לא הצליח להשתלב בהליך שיקומי, הרי שאין סיבה לחפוף את עונשי המאסר המותנים שהושתו עליו.

בשים לב לאמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר בפועל למשך 21 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה של 3 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 55822-06-17 של בית משפט השלום בראשון לציון.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה של 3 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 3430-06-17 של בית משפט השלום בתל אביב.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה של 8 חודשים שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 5046-07-13 של בית משפט השלום בפתח תקווה.

בשים לב לריבוי המאסרים המותנים, וניסיונו האמיתי של הנאשם להשתלב בהליך שיקומי, כמו גם בשים לב למצבו הרפואי, אני קובע שהמאסרים המותנים ירוצו בחופף ובמצטבר אחד לשני, כך שסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים. תחילת ריצוי עונש המאסר החל מהיום.

(ב) מאסר על-תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

(ג) מאסר על-תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

(ד) אני מורה על הפעלת התחייבות בסך 5,000 ₪ שהוטלה על הנאשם במסגרת ת"פ 55822-06-17 של בית משפט השלום בראשון לציון. הנאשם ישלם את ההתחייבות עד ליום 1.4.2020, שכן אחרת, ייאסר למשך חודש.

בנסיבות העניין, בשל העובדה שהנאשם חסר כל, מצאתי שלא להטיל עליו קנס כספי.

לפנים משורת הדין, מצאתי להימנע מהטלת רכיב של פיצוי למתלוננים.

לבקשת הנאשם ובא כוחו, כסף שהופקד על ידי הנאשם במסגרת אחד מהתיקים בהם הורשע הנאשם, או באחד מתיקי המעצר הקשורים אליהם, ישמש לצורך תשלום ההתחייבות, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול, והיתרה, ככל שקיימת, תושב לידי הנאשם.

כסף שהופקד על ידי הנאשם במסגרת אחד מהתיקים בהם הורשע הנאשם, או באחד מתיקי המעצר הקשורים אליהם, ישמש לצורך תשלום ההתחייבות, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול, והיתרה, ככל שקיימת, תושב לידי הנאשם.

בשולי הדברים, ברצוני להביע את הערכתי הרבה לב"כ הנאשם, שעשה כל שביכולתו, על-מנת לגייס את הנאשם להליך שיקומי, זאת כאמור בתנאים קשים ביותר, בשים לב להתמכרותו העמוקה של הנאשם. ב"כ הנאשם לא חסך משאבים ומאמצים על-מנת להצליח במשימתו זו, אולם, למרבה הצער, הדבר לא הסתייע.

אני מפנה את גורמי שב"ס לאמור בגזר הדין וכן למצבו הקשה של הנאשם, ככל שהנאשם יבקש להשתלב בהליך טיפולי שיקומי במסגרת שב"ס, חזקה על גורמי שב"ס שיעשו כל שניתן על-מנת לסייע לו.

מוצגים: ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ח' שבט תש"פ, 03/02/2020 במעמד הנוכחים.

עמית מיכלס, שופט

ב"כ הנאשם:

מאחר שאין לנאשם תעודת זהות, אני מצהיר שאני מזהה אותו.

הוקלדעלידיאוראלפרץ